

vanlige Bidrag i slige Tilfælde, nemlig $\frac{1}{3}$ af Overslagssummen for den nye Bygning med Grund efter Fradrag af det tidligere Statstilskud, men formentlig vil der i nærværende Tilfælde findes at være Anledning til ikke at lade det tidligere Statstilskud komme til Afdrag med sit fulde Beløb, 9,500 Kr., der under Hensyn til de særlige Forhold i Esbjerg blev ansat højere end sædvanligt.

Til II. B. a. Sparekasseinspektøren er udnævnt den 3. Maj 1899. Lønningen udgør 3,200 Kr.; Alderstillæg à 400 Kr. er beregnet for Maanederne Juni 1904—Marts 1905.

Til II. B. b—d. Samme Beløb som i Finansaaret 1903—04.

Til II. B. e. Ligeledes.

Efter hvad der for Indenrigsministeriet er oplyst, er Antallet af de Sogne-sparekasser, der ere indgaaede paa at underkaste sig den af Centralforeningen af *jydske* Sognesparekasser ledede Revision, steget til 54 fra 40 i Aaret 1900. Som det fremgaar af vedlagte Revisionsberetning med tilhørende Oversigt er der i Aaret 1902 blevet revideret 23 under Foreningen hørende Kasser, i hvilke Sparernes Tilgodehavende udgjorde 2,794,114 Kr. 84 Øre, Udlaanskapitalen 2,755,982 Kr. 75 Øre og den samlede Reservefond 172,770 Kr. 1 Øre. Til Revisionens Foretagelse er medgaaet 103 Dage.

Fra Centralforeningen for Østifternes Sognesparekasser foreligger endnu ikke nogen Indberetning om Resultatet af det i Sommeren 1903 foretagne Revisionsarbejde.

Til II. C. a—c. Samme Beløb som i Finansaaret 1903—04.

Til II. C. d. Beløbet er beregnet efter Regnskaberne for de 5 sidste Finansaar med Gennemsnitstallet for Udgiften til Bekendtgørelser i Berlingske Tidende og Registreringstidendens Udgivelse.

Til II. D. 1—2. Samme Beløb som for Finansaaret 1903—04.

Til II. D. 3. a. Kontorholdsvederlaget til Mønstringsbestyreren i København, hvoraf $\frac{3}{4}$ opføres paa Indenrigsministeriets, $\frac{1}{4}$ paa Justitsministeriets Budget, har hidtil udgjort 6,500 Kr. Af den i Min.-Tid. for 1903, Afdeling B, Side 168—171 (hvoraf et Eksemplar medfølger) optagne Beretning fremgaar det, i hvilken Grad Mønstringskontorets Virksomhed er steget i Femaaret 1897—1901, sammenlignet med Femaaret 1892—96, nemlig for Paamønstringer og Afmønstringer ved Dampskibe med 55 %, for samtlige Mønstringer med 43 %. Kravet om en Forøgelse af Mønstringskontorets Arbejdskraft har været følt allerede i længere Tid som en naturlig Følge af Overgangen fra Sejl til Damp samt af Handelsflaadens stadige Forøgelse, som ogsaa fordi Skibsarten har skiftet Karakter i Retning af en i betydelig Grad mere forceret Drift; hertil kommer, at det i den seneste Tid for forskellige Passagerdamperes Vedkommende er blevet Skik, at Besætningerne ved Skibets Ankomst her til i deres Helled afskediges, og at nye Besætninger forhyres inden Afgangen herfra, hvorved selvfølgelig Afmønstringernes og Paamønstringernes Antal forøges. Skibsfartens Natur medfører, at der her ikke kan være Tale om en regelmæssig Fordeling af Arbejdet paa Aarets forskellige Dage, men at Arbejdet til Tider er aldeles overvældende, saa at Kontoret med det nuværende Personale, hvis Antal og S sammensætning er det samme nu som for 32 Aar siden, ikke vil være i Stand til med Sikkerhed at kunne tilfredsstille hverken Skibenes eller Folkenes Fordringer til hurtig Ekspedition, naar den besværlige Udfyldning af Afregningsbøger, Skibsbemandingslister og Søfartsbøger samt Tilsynet med, at Værnepligtslovens Krav overholdes, skal udføres forsvarligt. Hertil kommer, at disse Forretninger ikke altid kunne foregaa paa selve Kontoret, men at det, navnlig naar der er Spørgsmaal om Paamønstring af større Besætninger, er ikke blot i Skibets, men ogsaa i Kontorets Interesse, at Paamønstringen foregaa ombord; og Kontoret maa derfor sættes i Stand til at sende en Funktionær ombord i Skibene for at foretage Mønstringen, hvor Omstændighederne maatte gøre dette for-maalstjenligt.

I Henhold til ovenstaaende maa man anse det nødvendigt, at Mønstringsbestyrerens Kontorholdsvederlag forhøjes med 1,500 Kr., samt at der til Forandring